

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 7 2021
Zondag 14 februari

Zondag van Quinquagesima

Epistel: H. Paulus aan de Korinthiërs: 1: 13, 1 - 13

Evangelie: Lucas 18, 31 – 43

Het is nu de derde zondag van de voorvasten. De misteksten zijn te Rome samengesteld in de 6de en de 7de eeuw, toen het uiterst benarde tijden waren. Men hoort de kreet van het volk in nood. Daarom werden de pauselijke diensten gehouden in de kerken van de grote beschermheiligen van de stad: St Laurentius, St Paulus en St Pieter.

Vergelijken we de evangeliën van deze 3 zondagen: het zijn bekeringsverhalen: op Septuagesima: de roeping - uitnodiging op de Wijnberg, op Sexagesima: de onderrichting - de zaaier zaait en leert hoe de bodem moet zijn en op Quinquagesima: de verlichting - Christus is het licht in ons door de genade. Of ook zo: Christus leeft in ons door de genade -1ste zondag; zonder Hem kunnen wij niets -2de zondag ; vandaar een blind toevertrouwen aan Zijn genade-3de zondag.

De 3 epistels geven aan de doopleerlingen een programma: op de 1ste zondag: het christendom is een strijd, wedstrijd om de kans; de 2de zondag: het christendom vraagt een arbeid, zie het zelfportret van Paulus; en nu op deze zondag: het christendom is boven alles liefde. Zonder liefde is onze strijd, onze arbeid, ons lijden niets, helemaal niets.

Uit : Mijn dagelijkse overweging – A. Maege, pr - 1942

Een jaar toegewijd aan de Heilige Jozef, patroon van de Kerk

4. Een aanvaardende vader Vertrouwend op de woorden van de engel aanvaardde Jozef Maria onvoorwaardelijk. Hoewel hij het grotere geheel niet begrijpt, besluit hij, door God verlicht, Maria's goede naam, haar waardigheid en haar leven te beschermen.

Als er in het leven dingen gebeuren die we niet begrijpen, reageren we vaak met teleurstelling en opstandigheid. Jozef zette zijn eigen ideeën opzij en aanvaardde de loop der gebeurtenissen, hoe mysterieus ook, en nam zijn verantwoordelijkheid.

Hij gaat ons voor op een geestelijke weg van aanvaarding. Niet met terneergeslagen berusting, maar met moed en daadkracht. Ons leven kan op wonderbaarlijke wijze herboren worden als we de moed vinden om het af te stemmen op het evangelie. Zelfs als alles fout lijkt te gaan of onherstelbaar lijkt. Zelfs als ons hart ons veroordeelt: “God is groter dan ons hart, en Hij weet alles” (1 Johannes 3, 20). “God kon bouwen op Jozefs creatieve moed.” *Uit: Patris Corde, Apostolische brief – Rome 8/12/2020*

Pastoor Van der Voort 17 mei 1924 – +14 februari 2011

Vandaag, 14 februari, is het tien jaar geleden dat onze pastoor, Z.E.H. Frans Van der Voort, ons verliet. Een gelegenheid om even terug te blikken op een bijzonder rijk en gevuld priesterleven.

Op de leeftijd van 7 jaar werd de kleine Frans misdienaar. In die tijd waren de H. Missen in het Latijn, wat voor de pientere jongen geen probleem opleverde. Hij kon dan ook geregeld de school verlaten om de H. Mis te dienen bij lijkdiensten.

Al spoedig groeide in hem het verlangen om priester te worden. Hij had een scherp verstand en doorzicht, was ondernemend, gul, humoristisch en zeer gevoelig voor de schoonheid van de liturgie. Deze gaven zouden zijn priesterleven als een rode draad doorweven.

Als twaalfjarige werd hij leerling op het Klein Seminarie te Hoogstraten. Het was oorlogstijd. Er heerste tussen de studenten een epidemie van zware longontstekingen. Van de Duitsers mocht niemand het seminarie verlaten om geen overdracht van besmetting te krijgen op hun soldaten. De pastoor vertelde later dat, van de acht jongens waarmee hij de tafel in de refter deelde, hij de enige was die het overleefde. Een bescherming van de Hemel ...?

Op 18-jarige leeftijd ging hij voor de priesteropleiding naar het seminarie te Mechelen. Daar heeft hij, door een stom voorval, geen gemakkelijke tijd gehad. Op een maandag uitte hij kritiek op de priester-docent tegen de

seminarist die naast hem zat. Deze docent gaf een uitgebreid verslag over de zondagse voetbalmatch, wat onze toekomstige pastoor tijdverlies vond: "Hij zou beter zijn lessen hebben voorbereid". Die 'brave' seminarist was dat gaan verklappen aan de docent. Zo werd hij, seminarist Fr. Van der Voort, voor de hele seminarietijd het zwarte schaap. Twee dagen voor de priesterwijding hadden alle seminaristen een persoonlijk gesprek met die docent. Op het einde van het gesprek met onze wijdeling vroeg de docent knielend vergiffenis voor zijn jarenlange houding: "Ik had dat niet mogen doen: ik heb u verkeerd ingeschat."

Frans Van der Voort werd priester gewijd op 16 april 1950. Als jonge kapelaan te Merksem kon hij de arbeidersjeugd begeisteren met het vuur van een levendig geloof. Hij was een animator, een ambassadeur van God, een priester uit één stuk. Omdat er geen jeugdlokalen waren stelde hij zijn jongens voor een noveen te beginnen tot de H. Teresia van Lisieux en beloofde hen dat zij op het einde van de noveen, die viel op haar feestdag, 3 oktober, hen de lokalen zou bezorgen. De jeugd bad, was alle dagen van de noveen om 6 uur in de kerk voor de H. Mis en bleef tot het einde hun proost geloven. De H. Teresia deed op de valreep het wonder: een miljoenengift van een onbekende weldoener! ...De bouw van de lokalen kon starten.

In die parochie haalde hij ook het geld bijeen voor het bouwen van de kerk van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten. Hij bleef in die parochie tot in 1961. Na een klein jaar in Onze-Lieve-Vrouw-ter-Sneeuw te Borgerhout werd hij in 1962 kapelaan in de H. Familieparochie te Edegem.

Op 15 oktober 1970, feest van de H. Teresia van Avila, werd hij door de bisschop aangeduid om pastoor te worden van de H. Hartparochie Brasschaat-Donk. Het was voor hem een boeiende, maar ook een zeer moeilijke parochie waar hij zich tot het uiterste heeft ingespannen. Toen hij zich na herhaalde en onophoudelijke tegenstand in Chateauneuf-de-Galaure bij Marthe Robin beklaagde zei ze hem, drie weken voor ze stierf: "C'est Brasschaat ou le ciel. ...ik zal u altijd bijstaan vanuit de hemel."

De Franse mystica Marthe Robin kon hem destijds behoeden voor het modernisme. Op haar aanraden bouwde hij in 1983 zijn 'jongerenfoyer'. Zijn H. Hartparochie groeide uit tot een geestelijke oase in de streek. Hij heeft er dagelijks intens gewerkt. Het sacramentele leven was zijn eerste

bekommernis. Hij leerde de mensen bidden met het hart en stelde de heilige Eucharistie en de biecht centraal.

Hij organiseerde per maand een gebedsuur op zondagnamiddag, een bezinningsavond voor volwassenen en een Bijbelgroep op vrijdagavond voor kinderen en jeugd in diverse groepen. Er was steeds voor elkeen biechtgelegenheid.

Tijdens de Vasten organiseerde hij in de kerk bezinningsavonden en biechtgelegenheid met meerdere biechtvaders. Een jaarlijkse bedevaart naar Banneux en naar Meerseldreef stonden ook op het programma van de parochie.

De voorbereiding voor het H. Vormsel volgde hij nauwlettend. Eenmaal per maand nam hij zelf de hele groep voor de vorming.

Honderden jongeren kregen hun geestelijke vorming in de Foyer. Zijn adolescenten kwamen per maand op een zaterdagavond samen voor biecht, heilige Mis, bezinning. De avond werd afgerond met een gezellig samenzijn en een avondmaal. De ‘jongerenfoyer’ werd zijn levenswerk. Hij was fier op zijn jongeren !

De pastoor stond heinde en ver bekend als een vurig Mariavereerder. Hij bracht ‘Medjugorje’ -Vicka- in 1988 naar zijn parochie. En in het jaar 1989 trok hij met een vol gesponsord vliegtuig op bedevaart naar Bosnië-Herzegovina. Vicka kwam nog tweemaal op bezoek, waarvan eenmaal incognito met Zr Elvira. Wie die morgen de H. Mis bijwoonden, waren totaal verrast Vicka te zien.

Ook Myrna Nazzour uit Damascus werd enkele keren uitgenodigd....

De hele bedoeling van de pastoor was de Maria-devotie te versterken, omdat het moederhart van Maria naar Jezus leidt.

“Uit Maria komt alles: Jezus de genade en de heiligheid”, woorden van priester Poppe die hij bewonderde.

Pastoor Frans Van der Voort.. hij was een echte Paulus-figuur: “Evangeliseer...te pas en te onpas” (2 Tim, 4,2)... Verkondig het evangelie onverkort” ! Hij wilde geen ‘huurling’ zijn.

Deze rechtlijnigheid in de verkondiging boeide de jeugd en sierde hem. Maar wie correct is in zijn zending kan het moeilijk krijgen met hen die het niet zo nauw nemen. Ondanks trombose, hartinfarct en polyneuropathie bleef hij vastberaden doorzetten. Met de hulp van

gastpredikanten kon hij voor de vele gelovigen 9 weekend-missen organiseren. Het getal van de aanwezige gelovigen op een zondag - bij een jaarlijkse telling voor het bisdom - kon oplopen tot 1.800 ! En de omhalingen voor een verantwoord katholiek Broederlijk Delen overtrof ver de som van vijf andere omliggende parochies samen.

Op zaterdag 15 april 2000 kwamen velen naar de Mis van 8.30u en plaatsten hun rode baccara roos vooraan bij het altaar. Het werd één grote ruiker van gelukwensen en dankbaarheid bij zijn 50-jarig priesterschap. (16 april 1950-2000). Bescheiden maar mooi !

Op 75- jarige leeftijd wordt een priester gevraagd zijn parochie te verlaten. Maar, hij kon zijn parochie niet in de steek laten. Dat kwam in de media. Een gesprek van de Pater Werenfried van Straaten, de spekpater, met paus J.P II in 2002 aan de ontbijttafel in Rome mondde uit in een telefonische mededeling van de secretaris van de paus : “De pastoor blijft in de parochie !” De ‘spekpater’ waardeerde de pastoor !

Maar de tegenstand werd te groot. Zo verliet de pastoor op 79-jarige leeftijd in de maand mei 2003 zijn parochiekerk. Hij was er 33 jaren pastoor. Hij ging wonen in het huis van de Foyer, gekleegen tegenover de kerk. In de kapel van de Foyer droeg hij dagelijks de H. Mis op. Daar zette hij zijn werk verder...

In de advent van 2007, na de publicatie van het Summorium Proprium van paus Benedictus XVI, kon hij overgaan naar de oude Latijnse Liturgie, naar de Tridentijnse Latijnse Mis van alle tijden, waarmee hij was opgegroeid en waarin hij zijn roeping had ontdekt. Daarop bereidde hij zijn mensen voor met een aantal conferenties.

Ieder jaar vierden we zijn verjaardag na de H. Mis met een receptie en een lied. Zo vierden we ook zijn 60-jarig priesterschap in 2010.

Wat velen ontroerde was hoe intens hij de H. Mis ‘beleefde’. De weg van steile opgang naar God werd in deze laatste levensjaren voor de dagelijkse aanwezigen duidelijk zichtbaar. Naar het einde toe werd hij ondersteund tot bij het altaar en kon zittend de H. Mis opdragen om nadien, gelukkig maar uitgeput, met de rolstoel terug naar de woning te worden geleid, en als het kon op zondagen gevolgd door kinderen die hem nog wilden groeten...

Op zondag 31 januari 2010 zei hij plots op het eind van zijn homilie: “Ik moet afscheid nemen, want binnen twee weken zal ik sterven.” Men hoorde dat, maar het drong bij niemand door. Misschien mocht het nog niet....Twee weken later op zondag 13 februari kon hij de H. Mis niet meer opdragen.

Op maandagmorgen 14 februari 2011 om 4.25u is deze 6 uitzonderlijke priester heengegaan naar het Huis van zijn Vader.

“Uitstekend goede en trouwe dienaar...Ga binnen in de vreugde van uw Heer” -Mt. 25, 23.

Danken wij God voor dit mooie priesterleven.

Pastoor Van der Voort wij bidden voor u. Vergeet ons niet ! Blijf ons helpen !

Ter herinnering...een verjaardagslied voor onze pastoor dat zijn leven verhaalt op zijn 83ste verjaardag....

Deze ruiker mooie rode rozen
bloeiden diep en dankbaar in ons hart.
Uw verjaardag samen met u vieren
wordt alweer een frisse nieuwe start

***En wij bidden, en wij zingen
en met aandrang vragen wij de Heer:
Lieve God, zegen uw vurige priester
geef hem hier nog vele jaren meer.***

Drie en tachtig jaren zijn gevlogen
sinds uw mooie ziel ontlook op aard.
Reeds heel jong was u een vrome jongen,
spranklend voorbeeld met uw woord en daad.

Als u achttien was in 't seminarie
sloeg een ziekte velen dodelijk neer.

Maar met u had God heel grootse plannen:
gij zoudt priester worden voor de Heer.

Vurig, jong, met heil'ge idealen
gaf u leiding aan uw Chirojeugd.
't Heilig Treesje zorgde voor lokalen,
dagen bidden eindigde in vreugd.

In de Donk, in negentienhonderd zeventig
kwam een herder met heel veel talent.
Uw volle kerk en uw heilige devotie
tot Maria werd heind' en ver bekend.

En in negentienhonderd drie en tachtig
bouwde u vol geestdrift een Foyer.
't Geestelijk leven vroeg prioriteiten
en de jeugd die deed met geestdrift mee.

Medjugorje en een wereld vol mystiek
brengt u over als hooglaaiend vuur.
Gij wilt allen naar Maria leiden
als de herder van het laatste uur.

Als geschenk aan zulk een vurig priester
gaf de Heer 't charisma van het woord.
En genezingen naar ziel en lichaam
duren tot op onze dagen voort.

't Heilig Offer staat bij u steeds weer centraal
als het hart van 't christelijk geloof.
En de Biecht promoot u met veel brio:
tussen God en ons mag er geen kloof.

Als het offer van het kruis wat zwaarder wordt:

ziekte, onbegrip en lasterpraat,
vindt u sterkte in geloof en in gebed
en vergeeft van harte alle kwaad.

Een apostel die in deze tijden
klare taal spreekt, opkomt voor Gods Leer
krijgt wel één en ander te verduren.
Troost u: zo vergaat het heiligen meer.

Zoals Jezus bent u ook een kindervriend.
Kinderen komen heel graag op bezoek
Na de Mis gaan zij heel dikwijls met u mee
en dan wacht voor iedereen een koek.

Ja, wij vieren u, pastoor, van harte,
want wij houden allen veel van u.
Blijf nog jarenlang ons geestelijk leiden:
da's de wens van al uw kinderen nu.

Wijze: Och Margrietje, rozen zullen bloeien

En een lied in 2009 - 85 jaar !

Heel lang, heel lang geleden, schiep God een mooie ziel.
Hij gaf ons ten geschenke een goede priester hier.
Een priester met veel gaven, veel inzet en met pit.
Vandaag is hij weer jarig = 85= een hele levensrit.(2x)

Pastoor, we zijn zo dankbaar, voor wat u voor ons deed
uw zegen en uw woorden, uw hulp in lief en leed
Het mooiste hier op aarde, wat naar de Hemel leidt,
dat houdt u ons voor ogen, al wat de Heer verblijdt.

Veel jaren zijn verstreken aan edel priesterwerk,
Uw ijver voor uw roeping die kende paal noch perk
Maar 't is nog niet verlopen, neen, 't is nog niet gedaan.

Nog vijftien jaar, wij hopen, bij ons hier altegaar

Dus, hop!, nu naar de honderd, wij steunen allen op u
Wij kunnen u niet missen en zeker 'n vast niet nu
Wij hebben nood aan priesters die eerlijk en met kracht
voor Christus durven strijden, ja, zelfs tot middernacht

O God, zegen uw priester, behoud hem, houd hem sterk
Verhoor zijn vurige beden, bewaar hem voor Uw werk
En mocht Uw lieve Moeder, in deze aardse strijd
hem altijd heel nabij zijn, van nu tot in d' eeuwigheid.

Wijze: Am Brunnen vor dem Tore

Opsteller en verantwoordelijke Chris Claey's- Huize Marthe Robin

*“Eeuwige Vader,
wij offeren U op
het Lichaam en het Bloed
de Ziel en de Godheid
van uw welbeminde Zoon
onze Heer Jezus Christus ..”*

Mijn Heer en mijn God !